

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

- 1 סוף הנה בשביל ההכנה למתן-תורה, פי במתן-תורה נפעל
 2 בטול הגזרה שגור הקדוש-בורך-הוא בתחילת הבריאה ד'עליונים
 3 לא ירדו לתחתונים ותחתונים לא יעלו לעליונים" 113 ולא
 4 היה חיבור עניינים רוחניים עליונים לעניינים גשמיים תחתונים, ובאופן
 5 ד"אני המתחיל", הקדוש-בורך-
 6 הוא בעצמו התחיל בביטול גזירה זו
 7 והתחיל מצב חדש בו הקדושה
 8 מהעליונים משפיעה למטה בתחתונים
 9 שגאמר 114 וירד הנוי על הר
 10 סיני, ירדת עליונים לתחתונים
 11 וכתיב 115 ואל משה אמר
 12 עלה אל ה' עליית תחתונים
 13 לעליונים. וההכנה לזה חיבור
 14 'עליונים' ותחתונים' היתה על-ידי
 15 קריעת ים-סוף, שעל-ידי
 16 הנה החבור דאצילות העולם
 17 הכי עליון מארבעה העולמות הרוחניים
 18 הכלליים שבו יש ביטול מוחלט
 19 לאלוקות עם בריאה-צירה-
 20 עשיה, העולמות שלמטה מאצילות
 21 שבהם יש נתינת מקום למציאות
 22 הנבראים, וכידוע שתי הדעות
 23 בזה, כיצד היה החיבור הזה בעת
 24 קריעת ים-סוף דעת הזהרה 116
 25 שהחבור הנה מלמטה
 26 למעלה, היינו שעולמות בריאה-
 27 יצירה-עשיה התעלו לעולם האצילות
 28 ודעת האריז"ל 117 שהחבור
 29 הנה מלמעלה למטה היינו
 30 שעולם האצילות ירד לעולמות בריאה-
 31 יצירה-עשיה. ושתייהן שתי הדעות
 32 אמת 118 (שהרי כדברי חכמינו
 33 ז"ל לגבי כל המחלוקת בתורה "אלו
 34 ואלו דברי אלקים
 35 חיים" 119), שהיה החבור
 36 למעשה הן מלמעלה למטה
 37 והן מלמטה למעלה, כמו
 38 במתן-תורה שגם אז היה חיבור
 39 'מעלה ומטה' בשני האופנים גם יחד
 40 ש"עליונים ירדו לתחתונים
 41 ותחתונים יעלו לעליונים".
- 17 להיות הענין דבקיעת הנהר קודם גלוי פנימיות
 18 התורה לעתיד-לבא. אמנם, אף שבקיעת הנהר
 19 לעתיד-לבא היא באופן נעלה יותר מקריעת ים-סוף, שהרי
 20 ים-סוף, אף שבקיעת הנהר היא באופן נעלה יותר מקריעת ים-סוף, שהרי
 21 להתגלות פנימיות התורה
 22 נפלאות", מפל-מקום והנתינת פח'
 23 לבקיעת הנהר היא באופן נעלה יותר מקריעת ים-סוף, שהרי
 24 אומרו ונהניף ידו על הנהר גו' פאשר היתה
 25 לישראל ביום עלתו מארץ מצרים", שאז היתה
 26 הנתינת פח' בנוגע לכל הענינים דלעתיד-לבא.
 27 ויש לקשר זה עם מה שכתוב בתהלים 120
 28 משביח שאון ימים שאון גליהם גו'.
 29 והענין בזה, דהנה "שאון ימים שאון גליהם", שהוא ענין המית הים וגליו,
 30 קאי על עולם התהו, שהאורות הם בתוקף ובהתגברות 121. וענינו בעבודה

פרשיות ח"א ע' רנה. ע' רס. שער האמונה שבהערה 15. 113) שמו"ר פ"ב, ג. 114) יתרו יט, כ. 115) משפטים כד, א. 116) ח"ב מח, ב. 117) פ"ע חג המצות פ"ח. 118) שער האמונה פ"ב (פד, א). פנ"ד (פו, ב ואילך). תו"ח שמות רנט, א. 119) עירובין יג, ב. וש"נ. 120) סה, ח. - המזמור שהתחילו לומר ב"א ניסן השתא - תשכ"ו (ראה סה"מ י"א ניסן ח"א ע' 1 ואילך). 121) ראה אוה"ת (יהל אור) לתהלים עה"פ (ע' רכד).